

**Få dit arrangement
på det sker-listen**

Send en mail til redaktionen:
langeland@faa.dk

**DET
SKER****I DAG**

13.30-16: Beboerhuset, Løngelse: Fastelavnsfest.
14-16: Langelandshallen: Fastelavnsfest.
14: Bøstrup Kirke: Fastelavns-gudstjeneste, derefter tøndeslagning i sognehuset.

BIO LANGELAND

14: Operabio: Romeo og Julie.
15: Medlemsforestilling.
19: Fifty Shades - i mørket.

**MUSEER
OG UDSILLINGER:**

Hou gl. Skole: Antik, design & kurios. Åbent når flaget er ude: [Eller efter aftale tlf. 23276427]:
10-16: Lejbølle Galleri: [fredag-søndag] Kirsten Højgård og Flemming Kiel udstiller.
10-16: Øhavets Smakke- og Naturcenter, Strynø: - Udstillingen "Over ø og hav".
10-16: Langelands Museum, Østergade 25, Rudkøbing: Ons.-fre.[Lør. 10-14]Særudstilling: "Familie, Øen, Verden" om Strynø.
10-15: Rudkøbing byhistoriske Arkiv [mandag til torsdag].
11-17: Tranekær Slotsmølle [tirsdag og torsdag].
19-21: Arkivet for Humble, Lindelse og Tryggelev-Fodslette Sogne [2. onsdag i måneden].

MARKEDER:

10-16: Lejbøllegård, Lejbøllegårdsvej 23, Lejbølle: Herregårdsmarked og Bogby.
10-21: Torsdag, Cafe Skovsgaard Madmarked. Fredag-søndag 10-17.

GALLERIER:

Galleri 89: Snøde: Når flaget er ude.
Galleri Be-Gee: Tullebølle: Når flaget er ude.
Hotel Rudkøbing Skudehavn: Maleriudstilling: I hotellets åbningstid.
Møllevej 6 A: Strynø: Galleri Tegn: Når flaget er ude.

PARKER OG HAVER:

Solopgang til solnedgang: Tranekær Slotspark, Medicin-haverne, Tullebølle Fritidspark.

VAGTER:

Lægevagt: 70 11 07 07.
Jordemodervagt: 63 20 54 00.
Apotekervagt: 62 51 10 02.
Kiropraktorvagt: 66 22 85 85.
Offerrådgivning: 23 68 60 34.
Dyrlægevagt: 62511105/62561085.

Doris har sat det sidste punktum

Doris Rasmussen har netop lagt sidste hånd på sin nye bog om kollektiver på Langeland. Bogen udkommer til foråret, men hun er uhelbredeligt syg, og derfor er det ikke sikkert, at hun når at opleve udgivelsen.

Anna Stærbo
anst@fynskemedier.dk

SVENDBORG/LANGELAND: Fra Doris Rasmussens panoramavindue er der kig til bakkede marker og en lille sø, og her er frosten endelig i færd med at slippe sit glitrende greb om de flader, der er blottet for solen. Ligesom den smeltende frost er Doris Rasmussen også ved at slippe grebet. For få uger siden satte hun det sidste punktum i den tekst, der bliver hendes tredje og sidste lokalhistoriske bog om Langeland.

Solens stråler brager igennem de vinter-tykke skyer. Selvom solen luner, er hun pakket varmt ind i strik i samme nuancer som nogle af værelsets vægge. Doris Rasmussen holder meget af denne turkisgrønne farve. Derfor varmer hun sig også ved tanken om, at det tilfældigvis er dette værelse, hun har fået. Det er en lille ting, men for hende er betydningen stor.

Her på Hospice Sydlyn i udkanten af Svendborg by er den 62-årige langelænder Doris Rasmussen flyttet ind for en stund. Hun har uhelbredelig kræft i bugspytkirtlen, og derfor er hun på midlertidigt ophold her, så der er nogen til at holde opsyn med hen-

FAKTA**DORIS RASMUSSEN**

Doris Rasmussen er født og opvokset i Rudkøbing. Hun er 62 år, og har to børn.

Hun har arbejdet ved Rudkøbing Byhistorisk Arkiv som frivillig i 12 år.

I 2007 skrev Doris Rasmussen sin første lokalhistoriske bog "Mads Lange – en vild krabat".

I 2014 udgav hun bogen "Pigtråd, pop og strømpeballer", der har solgt omkring 1000 eksemplarer, og dermed er et af de bedst sælgende lokalhistoriske værker fra Langeland.

I 2017 udkommer Doris Rasmussens tredje og sidste bog, der handler om kollektiver på Langeland. Den udkommer i samarbejde med Langelands Museum.

de, mens personalet hjælper hende med at finde en medicin, der ikke giver for mange bivirkninger.

Sætter orden i systemet

For 12 år siden havde Doris Rasmussen aldrig i sin vildeste fantasi forestillet sig, at hun den dag i dag ville kunne kalde sig forfatter. For som autodidakt alenemor tog det tid at finde en plads i samfundet, som handlede om andet end at være mor.

Efter at have boet mange år i Jylland kom hun tilbage til

hjemstavnens i Rudkøbing på Langeland. Her tog livet en radikal drejning.

- Jeg er ganske og helt aldeles ufaglært. Jeg har taget realeksamen, men jeg har aldrig rigtig brugt den til noget. Jeg har faktisk brugt mange år af mit liv på at være utilfreds med mit liv og den, jeg var. Jeg syntes ikke rigtig, at jeg due- de til noget eller kunne noget. Ind til jeg kom ind hos Jens Møllerup, som dengang var leder af Byhistorisk Arkiv.

Jens Møllerup var Doris Rasmussens skolelærer. Der-

“JEG ER GANSKE OG HELT ALDELES UFAGLÆRT. JEG HAR TAGET REALEKSAMEN, MEN JEG HAR ALDRIG RIGTIG BRUGT DEN TIL NOGET. JEG HAR FAKTISK BRUGT MANGE ÅR AF MIT LIV PÅ AT VÆRE UTILFREDS MED MIT LIV OG DEN, JEG VAR. JEG SYNTES IKKE RIGTIG, AT JEG DUEDE TIL NOGET ELLER KUNNE NOGET. IND TIL JEG KOM IND HOS JENS MØLLERUP, SOM DENGANG VAR LEDER AF BYHISTORISK ARKIV.

DORIS RASMUSSEN, FORFATTER

Langelands Avis

Langelands Folkeblad

Journalister:

Alexander Dornwirth, 63 45 21 61,
aldo@faa.dk
Anna Stærbo, 6345 2101, anst@faa.dk

Anne Kidmose Jensen 63 45 56 95,
ankje@faa.dk
Kenneth Skipper, 63 45 21 58,
kesk@faa.dk
Iben Friis Jensen, 63 45 21 11
ibjf@faa.dk
Marianne Kjær, 63 45 21 51
makj@faa.dk

for kendte de hinanden fra dengang, hun var barn, og det skulle vise sig at være et godt valg at vende tilbage til dette bekendtskab.

- Han har været helt eminent, og været en slags mentor for mig. Han gav mig troen på, at selvfølgelig kunne jeg da noget. Det var Jens Møllerup og hans favnende væsen, der gav mig troen på, at jeg da sagtens kunne skrive. Så det gjorde jeg, og det har jeg aldrig fortrudt, for hvad har det dog ikke ført med sig af oplevelser.

I gennem 12 år var Doris Rasmussen frivillig ved Rudkøbing Byhistorisk Arkiv. Her opdagede hun, at hun havde evnen til at sætte ting i system og lave orden. Her kunne hun bruge sin logiske sans.

For første gang i sit liv fik hun samtidig en ret fast relation til arbejdsmarkedet, og dermed var det først her, hun helt forstod sit professionelle værd.

- Det var faktisk først på arkivet, at jeg fik en fast arbejds-

relation. Det er jo en sen alder, men på den anden side var det også først der, jeg havde tid til mig selv. Børnene var flyttet hjemmefra, og så skulle jeg finde mine egne ben at stå på. Der fandt jeg min rigtige hyld.

På arkivet fandt hun ud af, at hun kunne andet end at være mor.

- Det er faktisk det, jeg har brugt mit liv på - at være mor. Og jeg har altid kunnet sige med stolthed i stemmen, at jeg er enlig mor. Men jeg elskede at være på arkivet. Der var så mange historier, man kunne tage fat i og så mange mennesker, man kunne hjælpe.

Slægtsforskning var også en del af arbejdet på arkivet. Her kunne Doris Rasmussen hjælpe personer, hvis forfædre kommer fra Langeland med at finde op og ned i familiernes stamtræer.

- Man bliver så taknemmelig for bare en lille smule oplysning, som kan hjælpe en videre. Men jeg fandt også ud

- En guds- benådet detektiv

Ifølge lokalhistoriker Peter Dragsbo har Doris Rasmussen med sin nye bog om kollektiver på Langeland skrevet et enestående værk i dansk historie.

Peter Dragsbo, der er lokalhistoriker, forfatter og formand for Langeland Museums bestyrelse, er en af de få, der har læst Doris Rasmussens udkast til hendes nye bog, der handler om kollektiver på Langeland. For ham er der ingen tvivl om, at Doris Rasmussen har fundet sin rigtige hylde som lokalhistorisk forfatter.

- Det er en fantastisk bog, hun har skrevet. Jeg læste den samme aften, jeg fik den tilsendt, og jeg var fuldstændig bjergtaget af det arbejde, hun har lavet. Hun er så systematisk og en detektiv af Guds nåde. Hun bliver bare ved, og hvis der er nogen, der ikke vil fortælle om et kollektiv, så finder hun bare nogen andre, siger Peter Dragsbo og tilføjer, at han er glad og beæret over, at Langelands Museum får lejlighed til at udgive hendes bog.

Ifølge Peter Dragsbo er Doris Rasmussens bog om kollektiver et enestående værk. Han mener, at 68'ernes historie aldrig før er blevet beskrevet - på nær af en enkelt forfatter.

- Peter Øvig Knudsen har skrevet om de store, spektakulære ting - Thy-lejren for eksempel. Men det spændende er jo også alle kollektiverne, der har præget nogle egne i Danmark. Langeland var en højborg for alle dem, der af politiske eller private grunde skulle ud og realisere deres egne gulerødder.

- Der var virkelig bevægelse i Langeland. Og Doris har kortlagt de mindste detaljer i et helt fantastisk detektivarbejde. Jeg er fuldstændig imponeret over, hvor mange billeder, hun har fået fat i, og hvor mange mennesker, hun har talt med. Hvert eneste kollektiv på Langeland er gennemgået, siger han og tilføjer:

- Det er et enestående værk i dansk historie. Det er faktisk 68'erne på græsrodsniveau, der er beskrevet for første gang. [ANST]

62-årige Doris Rasmussen udkommer snart med en bog om kollektiver på Langeland. Men hun er uheldeligt syg, og derfor er det ikke sikkert, at hun når at opleve udgivelsen. Foto: Katrine Becher Damkjær

af, at jeg var mest drevet af at bringe orden i systemet, siger Doris, der blandt andet hjalp med at digitalisere arkiverne.

At lave orden i systemet er faktisk netop det, Doris Rasmussen gør i hendes bøger. Hun samler en masse oplysninger sammen, indhenter interviews, låner billeder, og så sætter hun det ind i et system, så det giver mening.

En tid, der skal fortælles

Doris Rasmussens nye bog handler om kollektiver på Langeland.

Fra 1973 til 1975 boede hun selv i kollektiv sammen med en flok andre unge på den fir-længede gård "Anders Lyst" på Thurø, der var ejet af den daværende generalkonsul i Cambodja.

Dengang elskede hun at komme til fester og koncerter, og hun holdt især meget af musikken. Rent personligt

har tiden omkring 60'erne derfor været et oplagt emne for hende at tage fat i.

- Det bringer bare så meget glæde at beskæftige sig med noget, som man har været glad for engang. Det var en vidunderlig tid, da jeg boede der.

Men for Doris Rasmussen er det mindst lige så vigtigt at beskrive 60'erne og 70'erne. Hun mener, det er en tid, der fortjener at blive husket og fortalt.

- De ville noget med det, de gjorde. Det var ikke bare for sjov, at de lavede kollektiver. De ville forandre verden, og de troede på, at de kunne gøre den bedre. Jeg synes, det har været sådan en spændende og begivenhedsrig tid.

For Doris Rasmussen har tiden omkring 60'erne oprøret og hippiebevægelsen været den periode i historien, der har påvirket verden mest - på nær

måske fremkomsten af internettet.

- Dengang var det ikke almindeligt, at man kunne få en abort eller bruge prævention, uden man skulle spørge sine forældre om lov. Der var mange begrænsninger. Når vi har de rettigheder og den frihed, vi har i dag, så er det fordi, der er nogen, der har taget nogle kampe for os, siger hun og tilføjer:

- Vi står hele tiden på skuldrene af nogen, som har kæmpet de kampe. Derfor er det så vigtigt at beskrive, hvordan forholdene var dengang.

Giver slip på kontrollen

Doris Rasmussen kan godt mærke, at kræfterne ikke rækker til ret meget mere.

Men hun blev færdig med bogen, og har printet den ud, og fra nu af er det op til det lokale museum at håndtere det sidste.

Nu bruger Doris Rasmussen sin tid på bare at være og befinde sig i nuet. Det har hun øvet sig i, og hun er blevet bedre til at lade livet gå sin gang, uden at spekulere så meget på, hvad der kommer til at ske.

- Er det meningen, jeg skal dø i morgen, så skal jeg dø i morgen. Der er en mening med det, og jeg kan ikke gøre noget ved det. Jeg har forstået at sige til mig selv, at der er truffet nogle beslutninger på et andet plan, og jeg kæmper hverken for eller imod. Nu prøver jeg bare på at være, og tager en dag ad gangen. Men det er en øvelse i at lægge al min trang til kontrol fra mig.

Den sidste kontrol, Doris Rasmussen skal lægge fra sig, er, når Langelands Museum skal udgive hendes sidste bog. Det er en udfordring for hende at slippe tøjlerne helt, men

som med andre udfordringer i livet, har hun fundet en mening med det.

- Det er virkelig et tillids-spørgsmål. Jeg har været bange for det, men det er jeg ikke længere, efter jeg har fået nogle aftaler i stand med museet, siger hun og tilføjer, at det også er en enorm lettelse, at Langelands Museum tager sig af udgivelsen, fordi hun for eksempel ikke bryder sig ret meget om selve regnskabsdelen.

Doris Rasmussen håber, at hun når at se bogen udkomme i løbet af foråret, men hvis ikke det lykkes, er hun også afklaret med det.

- Jeg får så meget hjælp fra universet. Jeg behøver bare at tænke tanken, og så står der nogen i døren, der kommer og hjælper mig. Jeg tror på, der er nogen, der holder hånden under os, og det der skal ske, sker.